

शुक्लाष्टमीं न सा ऽश्रीयाद्भक्तदयमनिन्दिता । ततः संवत्सरे पूर्णे दद्याद्रौप्यमथान् शुभान् ।
 दन्तान् प्रक्षिप्य धर्मज्ञे पयस्यतिगुणोदिते । तेन सा तिलपुष्पाभान् दन्तानाम्प्रोति या सती ।
 सौभाग्यमपि चाप्नोति सपुत्रत्वं तथाऽनघे । सर्वमेव मुखं कान्तमिच्छेद्या रुचिरानने ।
 सा पैर्णमास्यामश्नातु प्राप्ते चन्द्रे दये शुभे । यावत्कं पयसा सिद्धं दत्त्वा विप्राय भाविनी ।
 ततः संवत्सरे पूर्णे चन्द्रं रूप्यमयं शुभं । पद्मे फुल्लेऽभिसंयस्य ब्राह्मणं स्वस्ति वाचयेत् ।
 पूर्णचन्द्रमुखी तेन दानेन स्त्री शुभे भवेत् । स्तनाविच्छति या नारी त्वणराजफलोपमौ ।
 अयाचितं दशम्यां सा नित्यमश्नीत वाग्यता । संवत्सरे ततः पूर्णे द्वे विल्वे काञ्चने शुभे ।
 सदक्षिणे ब्राह्मणाय प्रयच्छति धृतात्मने । सौभाग्यं परमाप्नोति बहून् पुत्रास्तथैव च ।
 सदोन्नतस्तनी चैव भवत्यमरवर्णिनि । शतोदरत्वमन्विच्छेत् क्षेपेदेकान्नभोजना ।
 पञ्चम्यां तु न भोक्तव्यमन्नं तोयेन नित्यदा । ततः संवत्सरे पूर्णे दद्याज्जातोत्तमां शुभे ।
 फुल्लं सदक्षिणां धन्ये ब्राह्मणाय धृतात्मने । हस्ताविच्छति या नारी रूपयुक्तौ सुमथ्यमे ।
 द्वादशीं सा क्षपेत्पुत्रं शकैः सर्वैरनिन्दितैः । संवत्सरे ततः पूर्णे पद्मे रौक्मे ददातु सा ।
 ब्राह्मणायामिहूपाय तथा पद्मद्वयं शुभे । श्रोणीं विशालामन्विच्छेत् स्त्री क्षपेत्पुत्रं सुव्रते ।
 त्रयोदशीमेकभक्तमश्नात्वेवं ह्ययाचितं । ततः संवत्सरे पूर्णे लवणं संप्रयच्छतु ।
 प्रजापतिमुखाकारं कृत्वा तत्र वरानने । काञ्चनं तत्र दातव्यं तदाकारस्य सर्वदा ।
 अञ्जनेन च धर्मज्ञा शनकैरवचूर्णयेत् । रत्नानि चैव पूर्णानि वासो रक्तञ्च दापयेत् ।
 तेन श्रोणीमभिमतां स्त्री सौम्ये प्रतिपद्यते । मधुरां वाचमिच्छन्ती वर्जयेत्क्षवणं सती ।
 संवत्सरं वा मासं वा दापयेत्क्षवणं ततः । सदक्षिणं ब्राह्मणाय परं माधुर्यमिच्छतो ।
 श्रुतवाक्याच्छतगुणं भवत्यमरवर्णिनी । गूढगुल्फशिरौ पादाविच्छन्त्या सौमनन्दिनि ।
 षष्ठ्यां षष्ठ्यां वरारोहे भोक्तव्यः सलिलौदनः । अग्निर्वा ब्राह्मणे वाऽपि न स्पृष्टव्यः सदा पदा ।
 पदा यदा स्पृशेत्तच्च वन्देत् तपसाऽन्विते । पादेन न च वै पादं प्रक्षालयितुमर्हति ।
 एतैर्नित्यं व्रतैर्युक्ता धर्मज्ञा पतिदेवता । कूर्मौ रुक्ममयौ दद्याद्ब्राह्मणाय पतिव्रता ।
 तौ वराय ब्राह्मणाय स्थापयित्वा घृते ऽनघे । पद्मे चाधोमुखे कृत्वा दद्याद्विप्राय नन्दिनि ।
 रक्तैर्द्रव्यैर्मिश्रयित्वा काञ्चनेन खलङ्कृते । सर्वमेव तु या गात्रमिच्छत्यतिमनोहरं ।
 चिरात्रं पुण्यकाले सा करोतु पतिदेवता । कौमुद्यामथ वाषाढ्यां माघ्यामाश्वयुजे तथा ।
 मातरं पितरश्चैव मन्यते ऽतिथिदैवतं । घृतञ्च नित्यं विप्रेभ्यो ददातु लवणं तथा ।
 सन्मौर्जनं गृहे चैव करोतु पतिदेवता । उपलोपञ्च धर्मज्ञा वलिकर्म च मानिनि ।
 वाग्दुष्टा चैव मा शुभे भवतात्मार्यपण्डिता । पर्यश्नातु च मा किञ्चिदपि शाकं यशस्विनि ।
 बलिं सृजत्वथ्यञ्च परित्यजतु भाविनी ।

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे व्रतविधौ जनचत्वारिंशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १३६ ॥